

în siguranță aflându-mă în aceeași casă cu tine, eu care eram deja în mare pericol fiind că ne aflăm în acelașu orașu, ai venit la pretorul Quintu Metellu¹. Respins și de acesta, te ai retras la amicul tău Marcu Marcellu,² bărbat onorabile, pe care negreșit 'l ai crezut și foarte vigilente întru a te păzi, și foarte sagace spre a te bănuși, și prea energic spre a te pedepsi. Dar cât ore îți pare a fi departe de a merita închisórea și férrele cel ce ênsuși s'a judicat pe sine demn de a fi pus subt pază?

Fiind că dar acestea suntú astfel, Catilina, și fiind că tu nu poți muri aci în pace, ce mai stai la îndoială și nu pleci în vre uă altă țerră ca să închini esilului și solitudinii acéstă viață smulsă multor supplicii juste și meritate? «Referă, zici, senatului»: căci o ceri, și daca acest ordin³ va decreta că găsesce cu calle să te duci în esiliu, tu zici că te vei supune. Nu voiú face însă un referat pe care'l respinge principiile melle; și cu tóte acestea voiú face ca tu să înțelegi ce simtimente are senatul în privința ta. Eși din urbe, Catilina; scapă republica de frică; du-te în esiliu, de aștepă să 'ți o spuú. Eí bine, Catilina? Bagí acum de sémă la tăcerea acestora⁴? Eí dar permitú pentru că tacú. De ce dar mai aștepă și autoritatea cuvântului a-cellora în a căror tăcere vezi lămurit voința?

---

1. — Quintu Ceciliu Metellu Celer care la 60 fu consule cu L. Afraniu Nepote.

2. — Acest Marcellu, căruia Cicerone îi aplică în ironiă epitetul de *virum optimum*, să nu fie confundat cu acela de care se vorbește mai la valle.

3. — Senatul.

4. Senatorilor?